

**Parlamentul României
Camera Deputaților
Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor**

Întrebare parlamentară

Către: **Ministerul Afacerilor Externe, doamnei ministru Oana-Silvia Țoiu,**

Ministerul Educației și Cercetării, domnului ministru Mihai Dimian

Ministerul Afacerilor Interne, domnului ministru Marian-Cătălin Predoiu

De la: **Domnul George-Nicolae SIMION, deputat în circumscripția electorală nr.42 București**

Subiectul întrebării: Transparența, costurile și verificarea în programul de burse acordate de statul român cetățenilor din state din afara Uniunii Europene

Stimată doamnă ministru, stimați domni miniștri,

Programul anual prin care statul român, prin Ministerul Afacerilor Externe, școlarizează cetățeni din state din afara Uniunii Europene este, în principiu, un instrument legitim de politică externă și de diplomație educațională. Datele făcute publice recent arată însă o dimensiune care obligă la transparență și rigoare - pentru anul universitar 2026–2027 s-au înregistrat 88.795 de candidaturi din peste 150 de țări pentru cele 245 de locuri, un număr de aproape 19 ori mai mare decât în urmă cu patru ani,

conform ministrului Afacerilor Externe.¹ Având în vedere cele expuse, consider că, atunci când un program finanțat integral din bani publici atrage zeci de mii de dosare, cetățenii au dreptul să știe cum se cheltuiește resursa, după ce reguli se face selecția și cum sunt verificați cei admiși.

Programul funcționează în baza Hotărârii Guvernului nr. 288/1993², adoptată cu mult înainte ca România să adere la Uniunea Europeană și la spațiul Schengen, dar, între timp, cadrul în care se aplică s-a schimbat, iar mecanismul are, astăzi, și o dimensiune care depășește educația - potrivit informațiilor publice, programul nu impune întoarcerea bursierului în țara de origine după absolvire, permite desfășurarea de activități remunerate pe durata studiilor și acordă ulterior o prelungire a șederii pentru căutarea unui loc de muncă sau deschiderea unei afaceri. Deci, stimată doamnă ministru, domnilor miniștri, pe lângă rolul academic, programul reprezintă, așadar, și o cale legală de ședere și de posibilă stabilire, cu acces la spațiul Schengen, motiv pentru care statul ar trebui să poată arăta cât se poate de clar ce se întâmplă cu beneficiarii după absolvire.

Celor menționate până acum li se adaugă și o problemă de verificare ce ține de bunul-simț administrativ, nu de originea vreunui candidat: atunci când dosarele provin din state cu registre publice incomplete sau cu o capacitate administrativă limitată, autentificarea diplomelor, a cazierului și a identității este obiectiv mai dificilă, iar statul român are obligația să demonstreze că dispune de proceduri riguroase de validare și de verificare de securitate. În paralel, costul total al programului nu este prezentat într-un raport public ușor de consultat, nici pe an, nici pe o generație întreagă, deși sprijinul acordat de statul român propriilor studenți a fost, în aceeași perioadă, restrâns. Nu se pune în discuție dreptul României de a folosi bursele ca pârgă de influență, ci obligația de a arăta că banul public

¹ <https://www.caleaeuropeana.ro/oana-toiu-record-de-aproape-89-000-de-candidaturi-din-pestele-150-de-tari-pentru-cele-245-de-burse-de-studii-oferite-de-romania/>

² <https://legislatie.just.ro/public/DetaliiDocument/3451>

produce un rezultat măsurabil și că un mecanism așezat pe o bază legală din 1993 mai corespunde realităților de azi privind finanțele publice, securitatea și gestionarea migrației.

Având în vedere cele expuse, vă rog să răspundeți la următoarele întrebări:

1. Care este costul total anual al programului — burse lunare, școlarizare, an pregătitor de limba română, cazare, taxe și costuri administrative —, care este costul unei generații pe întreaga durată a studiilor și câți bursieri sunt finanțați simultan, din toate generațiile, la acest moment? Este publicat sau va fi publicat un raport anual cu aceste date?
2. Care este distribuția beneficiarilor actuali pe țări de cetățenie, pe universități, pe domenii și pe cicluri de studiu?
3. Care este metodologia integrală de selecție — grila de punctaj, ponderile criteriilor, modul de departajare și componența comisiilor —, câte persoane au participat la evaluarea celor aproape 88.800 de candidaturi și sunt organizate interviuri individuale pentru candidații la licență și master? În lipsa lor, cum sunt verificate identitatea, motivația și concordanța dintre profilul candidatului și documentele depuse?
4. Cum sunt verificate diplomele, cazierul, identitatea și antecedentele candidaților proveniți din state cu registre publice incomplete sau cu capacitate administrativă limitată, în ce constă validarea interinstituțională, ce instituții participă la verificările de securitate și se fac verificări în baze de date naționale și internaționale privind documentele false, persoanele urmărite și riscurile de securitate?
5. Câte candidaturi au fost respinse din motive de fraudă documentară, probleme de identitate, antecedente penale sau riscuri de securitate

și ce procedură se aplică atunci când autoritățile române nu pot confirma în mod independent identitatea sau trecutul unui candidat?

6. Cum sunt monitorizate prezența la cursuri, rezultatele academice și menținerea calității de student, câți bursieri au abandonat studiile, au fost exmatriculați sau au pierdut finanțarea și în câte astfel de cazuri a fost retras dreptul de ședere?
7. Dintre beneficiarii care au absolvit în ultimii zece ani, câți au părăsit România, câți au rămas, câți s-au angajat aici și câți și-au schimbat scopul șederii, iar dintre foștii bursieri, câți au solicitat azil, protecție internațională sau o formă de ședere pe termen lung în România ori în Uniunea Europeană?
8. Ce rezultate economice, academice sau diplomatice măsurabile a produs programul pentru România, există o rețea funcțională a absolvenților și urmăresc autoritățile parcursul acestora după absolvire?
9. A fost programul reevaluat după aderarea la Uniunea Europeană și la Schengen din perspectiva migrației, a securității și a interesului național, a analizat Guvernul dacă o parte dintre aceste fonduri ar aduce un beneficiu social mai mare prin sprijinirea studenților români aflați în dificultate și de ce finanțarea nu este orientată cu prioritate spre domenii strategice și spre state cu care România are interese economice, diplomatice sau de securitate clare, ori condiționată de întoarcerea în țara de origine sau de o activitate utilă României pe o perioadă determinată?

Solicit răspuns scris.

Cu mulțumiri,

George-Nicolae SIMION, deputat în circumscripția electorală nr.42 București